

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5923/06
20.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi "AA", izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalnog centra Niš broj 413-204/06-T od 19.9.2006. godine, u predmetu poreza na dodatu vrednost, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 20.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalnog centra Niš - Filijale Niš broj 224564498 od 15.8.2006. godine, kojim je tužiocu, kao poreskom obvezniku, utvrđen za poreski period od 1.10.2005. do 31.12.2005. godine, po poreskoj prijavi broj 224564498 porez na dodatu vrednost za promet dobara i usluga u ukupnom iznosu od 993.090,00 dinara, prethodni porez u ukupnom iznosu od 685.323,00 dinara i obaveza PDV za poreski period 1.10.2005. do 31.12.2005. godine u iznosu od 307.767,00 dinara. Tužiocu je naloženo da navedene obaveze uplati, zajedno sa kamatom, koju je, kao obveznik PDV, dužan da sam obračuna i uplati od datuma dospeća do datuma uplate, kao i da poslovne evidencije PDV u svemu usaglasi sa tačkom 1. dispozitiva prvostepenog rešenja.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tužilac ističe da su osporenim rešenjem povređena osnovna načela poreskog postupka, načelo zakonitosti, te da su istaknute činjenice i podaci u rešenju nepotpuni i nejasni i zasnovani na paušalnim tvrdnjama. Navodi da je iz dokumentacije očigledno da su svi uslovi iz odredbe člana 28. i člana 42. Zakona o porezu na dodatu vrednost u celosti ispunjeni, kao i iz pravilnika koji bliže uređuju i tumače primenu navedenog zakona. Predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je, u odgovoru na tužbu, ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu odredbe člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Prema spisima predmeta i razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, tuženi organ je svojim rešenjem pravilno odbio žalbu tužioca, izjavljenu na rešenje prvostepenog organa, za koju odluku je dao dovoljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, što je u upravnom postupku utvrđeno da tužilac za promet sa dobavljačima "BB" i "VV" ne poseduje račune i otpremnice ispostavljanje uz predmetne fakture sa propisanim elementima iz odredbe člana 6. Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga ("Službeni glasnik RS", br. 45/96 ... 6/99), jer iste nisu potpisane od strane odgovornog lica i overene pečatom, ne sadrže mesto i adresu objekta iz koga je roba otpremljena i potpis lica koje je robu primilo. Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je, po nalaženju suda, tuženi organ zaključio da tužilac ne može u smislu odredbe člana 28. stav 2. tačka 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost ("Službeni glasnik RS", br. 84/04 ... 61/05) da ostvari pravo na odbitak prethodnog poreza, iskazanog u računima navedenih dobavljača, jer računi nisu izdati u skladu sa odredbom člana 42. istog Zakona.

Odredbom člana 28. stav 2. tačka 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost je propisano da pravo na odbitak prethodnog poreza obveznik može da ostvari ako poseduje: račun izdat od strane drugog poreskog obveznika u prometu o iznosu prethodnog poreza, u skladu sa ovim Zakonom. Kako je tužilac iskoristio pravo na odbitak prethodnog poreza po predmetnim računima, potpisanim i izdatim od strane fizičkog lica, koje nije bilo ovlašćeno za izdavanje i potpisivanje računa, pravilno je, po nalaženju suda, tuženi organ našao da nisu ispunjeni uslovi za priznavanje prava na odbitak prethodnog poreza u smislu odredbe člana 28. stav 2. tačka 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost, te da je prvostepeni organ pravilno obavezao tužioca na plaćanje poreza na dodatu vrednost i prethodni porez, zajedno sa kamatom, kako je to navedeno u dispozitivu prvostepenog rešenja.

Sud je cenio i ostale navode tužbe, pa je našao da oni ne mogu da dovedu do drugačije ocene zakonitosti osporenog rešenja, jer u provedenom postupku nije bilo povreda postupka od uticaja na rešenje stvari, a ocenom žalbenih navoda tuženi organ je pravilno našao da su ti navodi neosnovani

zabornim navodima tuženik je pravilno napisao da su ti navodi neosnovani.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su neosnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je odlučio na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 20.12.2007. godine, U.br. 5923/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž